

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614204595
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Monika Dubjel
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614204595.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mgr. Monika DUBJEL v právnej veci navrhovateľa F. Q. T., T..I..N., P., Y. X, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcom X) I. Š., V.. XX.XX.XXXX D. X) I. Š., V.. XX.XX.XXXX, N. B. P. K., zastúpeným opatrovníkom R.. R. Q., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 3.113,64 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 3.113,64 EUR s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.113,64 EUR od 12.08.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.08.2010 do 11.08.2013 vo výške 211,23 EUR, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 186,50 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 310,10 EUR a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 12.03.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu v 1. rade a odporkyňu v 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 3.113,64 € spolu s príslušenstvom do zaplatenia, z titulu neuhrádzania splátok úveru včas.

Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom (navrhovateľ), postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania.

Postupca - právny predchodca navrhovateľa, ako veriteľ a odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa odporcom v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 3.357,73 €, ktorá pozostávala z istiny 2.593,65 €, riadneho úroku 519,99 € a úroku z omeškania 184,29 € a ostatného príslušenstva 59,80 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Sumu úroku z omeškania 184,29 € a ostatného príslušenstva 59,80 € si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa zmluvy postupca poskytol odporcom v 1. a 2. rade úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €), ktorý mali odporcovia v 1. a 2. rade splácať v mesačných splátkach vo výške 1.440,- Sk (47,80 €) vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.08.2010 do 20.01.2016 v počte 66 a celkovej výške 3.113,64 €. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.01.2016 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Popri dlžnej sume si navrhovateľ návrhom uplatnil aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala nastať až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.08.2013, si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania od tohto dňa. Odporcovia odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradili navrhovateľovi žiadnu splátku.

Tunajší súd vydal dňa 13.03.2014 v danej veci platobný rozkaz č.k. 5Ro/4/2014 - 39. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi v 1. rade a ani odporkyňi v 2. rade do vlastných rúk, uznesením zo dňa 31.10.2014, č.k. 5C/39/2014 - 76 ho súd v súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade a na adresách známych súdu sa nezdržovali, ustanovil im súd opatrovníka na konanie v zmysle § 29 O.s.p..

Opatrovník odporcov sa písomne k návrhu na začatie konania a k jeho prílohám nevyjadril.

Súd vytýčil termín pojednávania na deň 31.10.2014. Na pojednávanie sa nedostavil opatrovník odporcov v 1. a 2. rade, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil, navrhovateľ zastúpený svojim právnym zástupcom sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal vo veci rozhodnúť aj v jeho neprítomnosti, súd preto s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, odporcov v 1. a 2. rade a ich opatrovníka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania a s listinnými dôkazmi: Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013 vrátane Prílohy č. 1,2 a 3, 4 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.20013, Pokus o zmier zo dňa 13.02.2014 a ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa XX.XX.XXXX bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcom poskytnutý splátkový úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €) pri úrokovej sadzbe 11,10 % ročne. Odporcovia sa zaviazali splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.440,- Sk, vždy k 20. dňu každého kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.02.2006. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňom 20.01.2016. Odporcovia sa zmluvou zaviazali splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, platiť úroky a dohodnuté poplatky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 5,74 %.

Dňa 27.06.2013 uzatvorili Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola pod por. č. 2628 aj pohľadávka voči odporcom v celkovej výške 3.357,73 €.

Listom zo dňa 09.07.2013 oznámila Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi v 1. rade a aj odporkyňi v 2. rade, že pohľadávku v celkovej výške 3.357,73 € s príslušenstvom postúpila na navrhovateľa.

Výzvou - pokusom o zmier, zo dňa 13.02.2014, vyzval navrhovateľ odporcu v 1. rade a odporkyňu v 2. rade, aby si svoju povinnosť splnili najneskôr do 28.02.2014 a uhradili dlžnú čiastku na uvedený účet.

Odporcovia svoj záväzok zo zmluvy o úvere po postúpení pohľadávky na navrhovateľa neplnili a poskytnutý úver nesplatili ani čiastočne.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 24.10.2006 (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v rozhodnom čase, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj

predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv zavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 369 ods. 2 veta prvá Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku.

Podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 12.8.2013), predstavovala 0,50 % ročne.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že pokiaľ ide o právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom v 1. a 2. rade, tento sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd zistil, že postupca Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 - právny predchodca navrhovateľa, uzatvoril ako veriteľ s odporcami, ako dlžníkmi, v zmysle § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Súd preto skúmal i to, či záväzkový vzťah medzi zmluvnými stranami (právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom) neodporuje zákonu č. 258/2001 Z. z., keďže v tomto prípade sú odporcovia zároveň aj spotrebiteľmi. Zo skúmania vyvodil záver, že zmluva o úvere neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by sa priečili tomuto zákonu. Vzhľadom k tomu, že odporcovia uzavreli s právnym predchodcom

navrhovateľa zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, predstavuje ich právny vzťah tzv. absolútny obchod s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu, nakoľko rozhodujúcim znakom je forma vzťahu a nie jeho subjekty, a preto sa nevyžaduje, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi. V záväzkovom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere sa jeho subjekty riadia Obchodným zákonníkom, keďže skutočnosť, že ide o absolútny obchod vylučuje dohodu strán o voľbe Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1 a 2 (tzv. voľbu práva). Z tohto dôvodu sa všetky vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o úvere musia riadiť Obchodným zákonníkom. Preto v tomto prípade neprichádza do úvahy použitie Občianskeho zákonníka ani pri posudzovaní premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, spravujú sa právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzatvorenej pred 01.01.2008 Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu.

Do 31.07.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii. Z tohto dôvodu sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť upravená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008 (§ 879j Občianskeho zákonníka). Z toho vyplýva, že, ak bola pred 01.01.2008 uzavretá zmluva o úvere, čo je aj tento prípad, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, ako lex specialis. Na práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone upravené, je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné iba podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, tzn. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Právna dovolenosť alebo rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v 1. rade a odporkyňou v 2. rade došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol odporcyni poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk s úrokovou sadzbou 11,10 % ročne. Odporcovia porušili podmienky splácania úveru v zmysle uzavretej zmluvy, keď svoj dlh neplatili riadne a včas. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku voči odporcom vrátane jej príslušenstva Zmluvou o postúpení pohľadávok. Nakoľko odporcovia nesplácali svoj záväzok ani po postúpení pohľadávky na navrhovateľa, navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Úver sa stal splatným ku dňu 11.08.2013. Odporcovia úver s príslušenstvom vo výške žalovanej sumy doposiaľ nezaplatili, preto súd návrhu vyhovel a odporcov zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie istiny a aj príslušenstva. Popri istine 3.113,64 € súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania vyčíslený z jednotlivých splátok splatných do okamihu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 11.08.2013, vo výške 211,23 € a následne aj uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 8,5 % ročne zo sumy 3.113,64,- € odo dňa 12.8.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa úver stal splatným v celom rozsahu.

S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1, § 151 ods. 8 O.s.p. Navrhovateľ mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania v celkovej sume 496,60 €, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 186,50 € a z trov právneho zastúpenia v konaní vo výške 310,10 €.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu za 1 úkon - predžalobnú výzvu (pokus o zmier), keďže nešlo o úkon nevyhnutný pre uplatnenie práva navrhovateľa.

Podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd - návrh na začatie konania, - tarifa za 1 úkon á (121,17 + DPH) 145,40 € x 2 = 290,80 €, režijný paušál 2 x 9,65 € = 19,30 €, (zvýšené o 20 % DPH), t.j. spolu 310,10 €.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. sú v konaní neúspešní odporcovia povinní zaplatiť náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch

a Exekučnom poriadku.